

Jong geleerd ... Foto: Tom van Wanum

Leden en leeftijd.

Door: Tom van Wanum.

Ik ben van meerdere verenigingen lid die wel allemaal op de een of andere wijze een relatie hebben met natuur maar daarin toch nog wel wat verschillen.

Zo ben ik lid van een bijenvereniging, honingbijen wel te verstaan, maar ook van een bonsaivereniging.

Behalve dat het in al deze verenigingen gaat om bezig zijn met of in de natuur is er nog iets gemeenschappelijk, namelijk het gespreksonderwerp leeftijd!

Als ik op een bijeenkomst van één van deze drie clubjes om me heen kijk zie ik vooral tinten grijs. Nu zijn het in het algemeen wel personen waarvan dan gezegd wordt: "Nou, dat zou je ook niet zeggen, je ziet er veel jonger uit", maar toch, de gemiddelde leeftijd ligt ergens rond de 60.

Zodra er een nieuw lid kan worden ingeschreven van 40 jaar daalt de gemiddelde leeftijd van de hele vereniging met een paar jaar.

Dat geldt overigens niet zo sterk bij de bijenvereniging, daar ligt de gemiddelde leeftijd wat lager en worden er ook leden bijgeschreven die nog volop in het arbeidsproces staan en dus nog niet van Drees trekken.

Hoe dat komt weet ik niet precies maar blijkbaar spreekt imkeren mensen eerder aan dan lid worden van een natuur(studie) vereniging.

Is dat erg, een vereniging met vooral oudere leden?

Voor het voortbestaan van een club is het vooral nodig dat er nieuwe leden bijkomen, leeftijd is op zich niet zo'n probleem. Als de

club ieder jaar leden kan winnen die de 60 jaar hebben bereikt kan de club best voortbestaan. Of dat een gezonde ontwikkeling is kun je je afvragen.

Stel je de vereniging eens voor als een populatie van een of ander dier.

Zo'n populatie kan alleen voortbestaan als de individuen die van ouderdom sterven worden vervangen door nieuwe populatie-deelnemers.

Dat kan op 2 manieren. De eerste is de makkelijkste, de populatiebeesten krijgen jongen die de populatie aanvullen of er komen individuen van buitenaf de populatie binnen en worden in onze groep opgenomen.

Als we even naar de eerste mogelijkheid, jongen krijgen, kijken kun je zeggen dat we het daar misschien wel hebben laten liggen. Bij de hockey- of voetbalclub worden kinderen lid als ze eerst door de ouders zijn meegenomen naar de wedstrijden van de club, ze groeien er als het ware in.

Joep Wennemars werd als kind al door zijn vader Erben meegenomen op het ijs en werd onlangs wereldkampioen op de 1000 meter. Zo vader, zo zoon.

Nu ga ik er van uit dat de kinderen van onze leden echt wel werden meegenomen naar bos, heide en duinen en daar werden gewezen op al het moois. Toch zie je niet zo heel veel leden van ons met hun kinderen naar de excursies en werkgroepavonden komen. Je kunt je dus eigenlijk wel afvragen waar het fout is gegaan.

Het kan natuurlijk ook zijn dat jongere natuurliefhebbers het zelf wel uitzoeken en geen behoefte hebben aan een club waar veel wordt gesproken over hoe mooi de natuur vroeger was. Daar hebben zij immers niet zo veel aan behalve dat ze kunnen vragen "hoe komt het dan dat het zo veranderd is en wie daar schuldig aan zijn". Als ik om mij heen kijk zie ik onder de vogelaars wel veel jonge gezichten zonder baard, ze zijn er dus wel!

Vaak zijn het jongeren die zeer fanatiek vogelen en heel erg veel weten. Deze jonge vogelaars kunnen het niveau van een vogelwerkgroep zonder meer naar een hoger niveau tillen als ze lid zouden zijn en mee gaan op excursies. Helaas is dat niet het geval. Deze vogelaars rennen, fietsen of trainen het hele land door om een zeldzaamheid te kunnen bijschrijven.

Gelukkig zijn er in onze vogelwerkgroep een paar van deze "jonge honden" gekomen die ons wakker houden (of maken) met nieuwe plannen, nieuwe inzichten en nieuwe kennis en daar zijn we blij mee.

We weten wie de toekomst heeft, dus neem ze mee die neefjes, nichtjes en buurkinderen!